

Yoel Kitobi va Laodikiyadagi Yettinchi kun Adventistlar Jamoati — Qirqinchi raqam

Jeff Pippenger

2026-02-03

Qirq soni

Butrus ramziy ma'noda uchinchi soatda Kesariya Filippida edi, Kesariya Maritimaga va to'qqizinchi soatga borar yo'lida. Matto va Markga ko'ra, olti kun o'tgach, Butrus, Yoqub va Yuhanno O'zgartirilish Tog'ida edilar. Luqo Panium bilan Tog' orasida sakkiz kun bo'lganini aytadi. Jahannam darvozalaridan, Kesariya Filippidan xoch o'limigacha, yo'lda O'zgartirilish Tog'ida bir to'xtash bilan. Paniumdan yakshanba qonunigacha uch qadam. Boshida Kesariya, o'rtada Tog', oxirida esa Kesariya. Boshida jahannam, oxirida o'lim, o'rtada esa Xudoning ulug'vorligi. Jahannam darvozalari bilan ifodalangan alfa isyoni va Xudoning O'g'lining o'limi bilan ifodalangan omega isyoni.

Qaysariya Filipiya poydevordir, chunki aynan o'sha yerda Masih O'z jamoatini uning ustiga quradigan Qoya kimligini ko'rsatib berdi. O'zgarish tog'i ikkinchi bosqichdir; u yerda ma'bad nihoyasiga yetkazilib, eng yuqori tamal toshi qo'yiladi. Shundan keyin xochdagi hukmning uchinchi bosqichi keldi.

Va U ularga dedi: “Sizlarga chinini aytaman: bu yerda turganlardan ba'zilari bor, ular Xudoning Shohligi qudrat bilan kelganini ko'rmaguncha o'limni totmaydilar.” Olti kundan keyin Iso O'zi bilan Butrusni, Yoqubni va Yuhannoni olib, ularni alohida holda baland bir toqqa olib chiqdi; va U ularning ko'z o'ngida qiyofasi o'zgardi. Uning kiyimlari yarqirab, qordek nihoyatda oppoq bo'lib qoldi; yer yuzida hech bir gazlamani oqartiruvchi ularni bunday oq qila olmaydi. Va ularga Ilyos Muso bilan birga zohir bo'ldi; ular Iso bilan so'zlashayotgan edilar.

Butrus Isoga javob berib dedi: Ustoz, bu yerda bo'lishimiz yaxshi; keling, uchta chodir yasaylik: biri Sen uchun, biri Muso uchun, biri esa Ilyos uchun.

Chunki u nima deyishni bilmas edi; zero ular qattiq vahimaga tushgan edilar. Shunda ularni soyasida qoldirgan bir bulut paydo bo'ldi; va bulut ichidan bir ovoz chiqib, dedi: “Bu Mening sevikli O'g'limdir: Unga quloq solinglar”. Va to'satdan, atroflariga nazar tashlaganlarida, o'zlari bilan birga yolg'iz Isodan boshqa hech kimni ko'rmadilar. Ular tog'dan tushib kelayotganlarida, U ularga ko'rgan narsalarini Inson O'g'li o'liklardan tirilmagunicha hech kimga aytmaslikni buyurdi. Ular esa bu so'zni o'z ichlarida saqlab, o'liklardan tirilish nimani anglatishi haqida bir-birlari bilan mulohaza yuritar edilar. Mark 9:1–10.

Tog'da Butrus Muso, Masih va Ilyos uchun bir chodir tiklashni taklif qiladi.

“Muso o'limdan o'tdi, biroq uning tanasi hali chirishni ko'rmasidan oldin, Mikoil tushib kelib unga hayot berdi. Shayton tanani o'ziniki deb da'vo qilib, uni ushlab qolishga urindi; ammo Mikoil Musoni tiriltirib, uni osmonga olib ketdi. Shayton Xudoga qarshi achchiq na'ra tortib,

o‘z o‘ljasining undan tortib olinayotganiga yo‘l qo‘ygani uchun Uni adolatsizlikda aybladi; ammo Masih O‘z raqibini koyimadi, garchi Xudoning xizmatkori uning vasvasasi tufayli yiqilgan bo‘lsa-da. U muloyimlik bilan uni O‘z Otasiga havola qilib: ‘Egam seni koyisin’, dedi.”

“Iso shogirdlariga U bilan birga turganlardan ba’zilari Xudoning Shohligi qudrat bilan kelganini ko‘rmagunlaricha o‘limni tatib ko‘rmasliklarini aytgan edi. O‘zgarish tog‘ida bu va‘da bajo keltirildi. U yerda Isoning qiyofasi o‘zgardi va quyosh kabi porladi. Uning kiyimlari oppoq va yarqiroq edi. Muso Isoning ikkinchi zohir bo‘lishida o‘liklardan tiriltiriladiganlarni ifodalash uchun hozir edi. Va o‘limni ko‘rmasdan ko‘tarib olingan Ilyos Masihning ikkinchi kelishida o‘lmaslikka o‘zgartiriladigan va o‘limni ko‘rmasdan osmonga ko‘tariladiganlarni ifodalardi. Shogirdlar Isoning ulug‘vor saltanatini, ularni qoplagan bulutni hayrat va qo‘rquv bilan ko‘rdilar hamda dahshatli ulug‘vorlikda shunday degan Xudoning ovozi eshitdilar: ‘Bu Mening sevikli O‘g‘limdir; Unga quloq solinglar.’” Ilk Yozuvlar, 164.

O‘zgarish tog‘i uchta chodirni ko‘rsatadi. Qadimgi Isroilning boshlanishidagi Musoning chodiri, Masihning mujassam bo‘lishi orqali ifodalangan Masihning chodiri va Ilyos orqali ifodalangan bir yuz qirq to‘rt mingning chodiri. Bir yuz qirq to‘rt ming — ular Masihning Ikkinchi Kelishini ko‘rmagunlaricha o‘limni totmaydiganlardir. Tog‘ bir yuz qirq to‘rt mingning ustiga muhr bosiladigan nuqtani ko‘rsatmoqda.

Bir yuz qirq to‘rt mingning chodiri Chodirlar bayramining antitipik timsolida tiklanadi. Tog‘ o‘limni tatib ko‘rmaydiganlarni ko‘rsatadi hamda ular tog‘da Xudoning ulug‘vorligini ko‘rganlarida, bu Chodirlar bayramining antitipik timsoli ekanini tasdiqlovchi uch guvohni namoyon etadi.

Ular Ilyosning chodiri sifatida tiklanmoqdalar; bu chodir 2023 yilda, Muso bilan Ilyos tiriltirilgan paytda, qad rostlay boshladi. Avval poydevor qo‘yildi; ya’ni qo‘yilishi mumkin bo‘lgan yagona poydevor qo‘yildi, va o‘sha poydevor — Masih, burchak toshi hamda asos toshidir. So‘ng tepa toshi o‘rnatiladi; bu esa Tabor tog‘ida ifodalanganidek, bir yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanishini anglatadi. Tog‘da Butrus, Yoqub va Yuhanno amalda o‘limni totmaydiganlarni ifodalaydi. Keyinroq Butrus yozib qoldirdiki, ruhoniylar shohligi — Rabbiyning ezgu ekanini totib ko‘rgan va ruhiy uy bo‘lganlardir. Ular hayotni totib ko‘rganlar, shu bois o‘limni totmaydilar.

Agar sizlar Rabbiyning marhamatli ekanini totib ko‘rgan bo‘lsangiz. Uning huzuriga kelinglar: U tirik toshdir; U odamlar tomonidan rad etilgan bo‘lsa-da, Xudo oldida tanlangan va qadrli zotdir. Sizlar ham tirik toshlar sifatida ruhiy uy qilib bunyod etilmoqdasizlar, muqaddas ruhoniylar bo‘lib, Iso Masih orqali Xudoga maqbul bo‘lgan ruhiy qurbonliklarni keltirish uchun. Shuning uchun ham Muqaddas Yozuvda shunday deyilgandir: “Mana, Men Sionda bir bosh tamal toshini, tanlangan va qadrli toshni qo‘yaman; Unga ishongan kishi aslo sharmanda bo‘lmaydi.” 1 Butrus 2:3–6.

“Xijolat bo‘lgan” deb tarjima qilingan so‘z “uyalmoq” degan ma’noni anglatadi. Qoldiq Peter orqali ifodalanadi, va ularning quvonchi keyingi yomg‘ir xabarini rad etganlar bilan qarama-qarshi qo‘yiladi. Bir yuz qirq to‘rt mingning kaliti shundaki, Peterga shohlikning “kalitlari” berilgan edi;

bu Sionda qo'yilgan "bosh tamal toshi"dir. Bu tosh solihlarning nazarida ajoyibdir, Efrayimning mastlari uchun esa qoqilish toshidir.

Quruvchilar rad etgan tosh burchakning bosh toshiga aylandi. Bu Egamizning ishidir; u bizning ko'zlarimiz oldida hayratlanarlidir. Zabur 118:22, 23.

Iso uzumzor haqidagi masalning xulosasida bu oyatlar haqida fikr bildirdi.

Iso ularga dedi: "Sizlar Muqaddas Yozuvlarda hech qachon o'qimaganmisizlar: 'Binokorlar rad etgan tosh aynan burchakning bosh toshi bo'ldi; bu Rabbimizning ishidir va ko'zlarimizga ajoyibdir'? Shuning uchun sizlarga aytaman: Xudoning Shohligi sizlardan olinib, uning mevasini keltiradigan bir xalqqa beriladi. Kim bu tosh ustiga yiqilsa, chilparchin bo'ladi; ammo bu tosh kimning ustiga tushsa, uni kukun qilib tashlaydi." Bosh ruhoniylar va farziylar Uning masallarini eshitganlarida, U o'zlari haqida gapirayotganini angladilar. Ammo Unga qo'l solishga uringanlarida, olomondan qo'rqdilar, chunki odamlar Uni payg'ambar deb bilardilar. Matto 21:42–46.

Kim asosiy xabarni qabul qilsa, u chilparchin bo'ladi, chunki Qoya Masihdir, va Xushxabar ishi insonni tuproqqacha xor qilishdir.

"Iymon orqali oqlanish nima? Bu — insonning ulug'vorligini tuproqqa qorish va inson o'zi uchun qilishga qodir bo'lmagan narsani uning uchun qilishdagi Xudoning ishidir. Odamlar o'zlarining hech narsa emasliklarini ko'rganlarida, ular Masihning solihligi bilan kiyinishga tayyor bo'ladilar. Ular kun bo'yi Xudoni madh etib, ulug'lay boshlaganlarida, ana shunda qarab turish orqali o'sha suratning o'ziga o'zgarib bormoqdalar. Qayta tug'ilish nima? Bu — insonga uning o'z haqiqiy tabiatini, ya'ni o'zida hech qanday qadr-qimmat yo'qligini ochib berishdir." Manuscript Releases, 20-jild, 117.

Kim poydevor toshini rad etsa, uzumzor haqidagi masalni Iso qo'llaganining amalga oshishida qadimgi Isroil bilan bo'lganidek, u halok bo'ladi. Yahudiylar Masihni rad etdilar; ular Musoni ham rad etdilar, chunki agar ular Musoga ishonganlarida edi, Masihga ham ishongan bo'lardilar. Ular Xudoning qonunini rad etib, insoniy amrlarni ta'limot sifatida o'rgatdilar. Masih, Muso va Qonun — bularning barchasi poydevorlarning timsollaridir, va qo'yilishi mumkin bo'lgan yagona poydevor Masihdir; biroq poydevor sifatidagi Masih ko'plab timsollar bilan ifodalanadi. Muso ham, Qonun ham shu haqiqatning tasvirlaridir. Masih yagona poydevordir, ammo bu faqat shuni anglatadiki, Uning bashoratli Kalomidagi boshqa poydevorlar shunchaki Uning fe'l-atvorining ayrim jihatlarining timsollaridir.

Hech kim qo'yilgan poydevordan boshqa poydevor qo'ya olmaydi; bu poydevor esa Iso Masihdir. 1 Korinfliklarga 3:11.

Iso — Kalomdir, va shu bois Uning Kalomida bo'lgan qoidalar Uning O'zini ifodalaydi. Shuning uchun Opa Uayt O'n Amr Masihning fe'l-atvorining ko'chirmasi ekanini qayd etadi. U Avvalgi va Oxirgisidir, va shu tarzda ifodalanganida, bu Masih har doim bir narsaning oxirini uning boshi bilan birga namoyon etishini bildiradi. Kalom sifatida, U ayni paytda "Haqiqat"dir, va haqiqat bashoratli bir asosdir. U O'z Kalomini muhrlaganida ham, muhrdan ochganida ham Yahudo

qabilasining Arslonidir. U, shuningdek, tepa toshga aylanadigan burchak toshidir. Burchak toshi shunchaki Uni poydevor sifatida, yoki ibroniycha “haqiqat” soʻzining birinchi harfi sifatida ifodalovchi bir timsoldir. Tepa toshi esa maʼbad ustidagi tojlovchi ishdir, va haqiqat asosining tuzilishi bilan muvofiqlashtirilganda, tepa toshi burchak toshidan yigirma ikki marta kuchlidir. Egamiz ezgu ekanini totib koʻrganlarning nazarida hayratlanarli boʻlgan narsa shuki, haqiqat asosining tamoyillari burchak toshi va tepa toshi bilan uygʻunlashgan holda Butrusga berilgan bashoratli kalitlardan birini aniqlab beradi.

Alfa — birinchi harf — bittadir, ammo omega — oxirgi harf — yigirma ikkidir. Millerning qimmatbaho toshlari quyosh kabi porlaydi, ammo kirni choʻtkalovchi odam qimmatbaho toshlarni jamlaganida, ular oʻn baravar yorqinroq edi. Bashoratli bir chiziqning oxiri bashoratli chiziqlarning boshiga ayni, ammo undan kuchliroq ekanini tan olish “ajoyib”dir. Bu Masihning feʼl-atvorining bir unsuridir; bu Butrusga bir yuz qirq toʻrt mingni bogʻlash uchun berilgan kalitlardan biridir.

Butrusning “maʼnaviy uyi” — Uilyam Miller tushidagi quticha, shuningdek, Malakiydagi ushrlar va nazrlar omboridir. Osmonning derazalari ochilganda, bir toifa xonadan chiqarib tashlanadi, boshqa toifa esa qutichaga kiritilib, Xudoning zafarli jamoatining oq zigʻir liboslari bilan kiydiriladi.

“Yahudo xalqi tantanali ravishda va omma oldida oʻzlarini Xudoning qonuniga itoat etishga bagʻishlagan edilar. Ammo Ezro va Nehemiyoning taʼsiri bir muddat chekinishi bilan, koʻplar Rabbiydan yuz oʻgirdilar. Nehemiya Forsga qaytib ketgan edi. Uning Quddusda boʻlmagan davrida, xalqni buzib yuborish xavfini tugʻdirgan yovuzliklar sekin-asta kirib keldi. Butparastlar nafaqat shaharda oʻzlariga joy egalladilar, balki oʻz huzurlari bilan maʼbadning oʻz hovlilarini ham bulgʻadilar. Oʻzaro nikoh orqali bosh ruhoniy Elyashib bilan Isroilning ashaddiy dushmani boʻlgan ammoniy Toviyo oʻrtasida doʻstona aloqa vujudga kelgan edi. Bu harom ittifoq natijasida Elyashib Toviyo maʼbadga tutash boʻlgan bir xonani egallashga ruxsat berdi; bu xona avvallari xalqning ushrlari va nazrlari saqlanadigan ombor sifatida ishlatilgan edi.”

“Ammoniylar va Moʻabiyning Isroilga nisbatan shafqatsizligi va xiyonati sababli, Xudo Muso orqali ularning Uning xalqi jamoatidan abadulabad chetda saqlanishi kerakligini eʼlon qilgan edi. Qarang: Qonunlar 23:3–6. Bu kalomga qarshi chiqib, oliy ruhoniy Xudoning uyidagi xonada saqlanayotgan nazrlarni chiqarib tashlab, taqiqlangan bir xalqning bu vakiliga joy tayyorlab bergan edi. Xudoga nisbatan bundan-da kattaroq nafratni koʻrsatish mumkin emas edi: Xudoning va Uning haqiqatining bu dushmaniga shunday iltifot koʻrsatish.”

“Forsdan qaytib kelgach, Naximiyo bu surbetona tahqirlashdan xabar topdi va bosqinchini quvib chiqarish uchun zudlik bilan chora koʻrdi. U shunday deydi: ‘Bu narsa meni qattiq qaygʻuga soldi; shuning uchun men Toviyo barcha uy jihozlarini hujradan tashqariga chiqarib tashladim. Soʻng men buyurdim, va ular hujralarni pokladilar; keyin men Xudoning uyining idishlarini, nazr taqdimoti va xushboʻy tutatqini bilan yana oʻsha yerga olib keldim.”

“Maʼbad nafaqat tahqirlangan edi, balki nazrlar ham notoʻgʻri maqsadlarda ishlatilgan edi. Bu holat xalqning saxovatini susaytirishga olib kelgan edi. Ular oʻzlarining gʻayrati va joʻshqinligini yoʻqotgan, ushrlarini toʻlashga esa istaksiz boʻlib qolgan edilar. Rabbiyning uyi

xazinalari yetarlicha ta'minlanmagan edi; ma'bad xizmatida band bo'lgan ko'plab qo'shiqchilar va boshqalar, yetarli yordam olmaganliklari sababli, boshqa joylarda mehnat qilish uchun Xudoning ishini tark etgan edilar.”

“Nehemiya bu suiiste'mollarni tuzatish ishiga kirishdi. U Egamiz uyining xizmatini tark etganlarni yig'ib, «ularni o'z joyiga qo'ydi». Bu xalqni ishonch bilan ruhlantirdi, va butun Yahudo «donning, yangi sharobning va moyning ushrini» olib keldi. «Sadoqatli deb hisoblangan» kishilar «xazinalar ustidan xazinadorlar» etib tayinlandilar, «va ularning vazifasi buni o'z birodarlariga taqsimlash edi».“ Payg'ambarlar va shohlar, 669, 670.

Naximiyo “Tobiyani quvib chiqarganida”, u Masihning aynan o'sha ma'baddan pul almashtiruvchilarni quvib chiqarishini oldindan ifoda etayotgan edi. Bu shunchaki ma'bad emas, balki ushrlar saqlanadigan ma'badning aynan o'sha xonasi edi. Filadelfiyalik Eliakim Laodikiyalik Shebna o'rnini egallaganida, Shebna uzoq bir dalaga uloqtirib tashlangan xazinachi edi.

Sarvari Olamning Xudovandi shunday deydi: Bor, bu xazinadorga, ya'ni saroy ustidan qo'yilgan Shebna oldiga kirib, aytgin: Bu yerda senga nima bor? Bu yerda sening kimning borki, o'zing uchun bu yerda qabr o'yibsan? Go'yo baland joyda o'zi uchun qabr o'yadigan, qoyada o'ziga maskan qaziydigan odamdek. Mana, Egamiz seni qudratli surgun bilan olib ketadi va seni albatta o'rab tashlaydi. U seni shiddat bilan aylantirib, to'pdek keng bir yurtga uloqtiradi; o'sha yerda sen o'lasan, va ulug'vorliging aravalari xo'jayining uyiga sharmandalik bo'ladi. Men seni mansabingdan haydab tushiraman, va u seni martabangdan qulatadi.

Va o'sha kunda shunday bo'lur: Men O'z qulim Xilqiyoning o'g'li Elyoqimni chaqirurman. Men uni sening xalat-ing bilan kiydirurman, belbog'ing bilan mustahkamlayman va hokimiyatingni uning qo'liga topshirurman; u Quddus aholisiga ham, Yahudo xonadoniga ham ota bo'lur. Dovud xonadonining kalitini uning yelkasiga qo'yurman; u ochar, va hech kim yopmas; u yopar, va hech kim ochmas.

Men uni mustahkam joyga qoqilgan mix kabi mahkamlayman; va u otasining xonadoni uchun ulug'vor taxt bo'ladi. Unga otasining xonadonining butun sharafiga, zurriyot va nasl, kichik idishlarning hammasi — piyolalar uchun idishlardan tortib ko'zalarning barcha idishlarigacha — osib qo'yiladi. O'sha kuni, deydi Sarvari Olam, mustahkam joyga qoqilgan mix sug'urib olinadi, kesib tushiriladi va qulaydi; uning ustidagi yuk esa uzib tashlanadi. Zero, buni Egamiz aytdi. Ishayo 22:15–22.

Nodon va Laodikiyalik Shebna haydalib chiqariladigan kunda, zafar qozongan jamoatning boshqaruvi Eliakimga beriladi. Masih bir yuz qirq to'rt mingliklar ma'badini qimmatbaho javohirlarni berkitib qo'ygan axlat-changdan tozalaganida, U Shebna tomonidan ifodalanganlarni “qoplaydi”, deb ko'rsatadi. Osmonning derazalari ochilishidan oldin javohirlar axlat-chang bilan qoplangan edi, axlat-chang haydalib tashlangach esa, o'sha axlat-chang uyat bilan qoplanadi. William Millerning tushi bir yuz qirq to'rt mingliklarning muhrlanishini ko'rsatadi.

Sandiq — Malaxining ombori, Butrusning ruhiy uyi va Butrus qurishni istagan Ilyosning chodiridir. Kir cho'tkali odam, U qimmatbaho toshlarni sandiqqa tashlaganida, bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishini tasvirlaydi. Malaxiy Xudoning xalqi haqiqatan ham Unga qaytganini

isbotlaydigan sinovni aniqlab beradi.

Shunda Egamizdan qo‘rqanlar bir-biri bilan tez-tez so‘zlashdilar; Egamiz quloq soldi va eshitdi, va Egamizdan qo‘rqanlar hamda Uning nomi haqida o‘ylaganlar uchun Uning huzurida bir xotira kitobi yozildi. Va Sarvari Olam shunday deydi: “Men O‘z javohirlarimni jam qiladigan o‘sha kunda ular Mening bo‘ladilar; va men ularga xizmat qiluvchi o‘z o‘g‘lini ayamaganidek emas, balki ayagandek, Men ham ularni ayayman.” Shunda sizlar qaytib, solih bilan fosiq o‘rtasidagi, Xudoga xizmat qiluvchi bilan Unga xizmat qilmaydigan o‘rtasidagi farqni ajrata olasizlar. Malaki 3:16–18.

“Qaytish” ushbu parchadagi asosiy so‘zdir, chunki Xudo O‘z xalqini Unga qaytishga chorlaydi; shu bilan birga, U o‘sha xalqni ushrlar va nazrlarni qaytarib berish orqali Uni sinab ko‘rishga da‘vat etadi. Yana shunday bir vaqt bo‘ladiki, solihlar “qaytadilar” va shu tariqa ular dono bilan nodon o‘rtasidagi farqni “ajratib biladilar”. Egamizdan qo‘rqanlar va Uning nomi haqida o‘ylaganlar bir yuz qirq to‘rt mingning nishonasi bo‘lishlari kerak bo‘lgan kishilardir.

Egamizdan qo‘rqish — birinchi sinovdir; shu bois o‘n oltinchi oyatda: “Shunda Egamizdan qo‘rqanlar”, deyilganida, bu ibora bashoratli rivoyatga qayta ishora qilmoqda.

Egamiz menga qarshi qattiq bo‘ldi, — deydi Rabbiiy. Holbuki sizlar: “Senga qarshi bunchalik nima dedik?” — deysizlar. Sizlar: “Xudoga xizmat qilish behudadir; Uning farmonini saqlaganimizdan va Sarvari Olam Egasi bo‘lgan Rabbiiy huzurida qayg‘uli yurganimizdan bizga qanday foyda bor? Endi esa biz mag‘rurlarni baxtli deb ataymiz; ha, yovuzlik qiluvchilar yuksaltiriladi; ha, Xudoni sinovdan o‘tkazuvchilar ham qutqarib qolinar ekan”, — dedingizlar. Malaki 3:13–15.

Malaki shunday deydi: “endi esa biz mag‘rurlarni baxtli deymiz.” Efrayimning mayxo‘rlari “mag‘rurlik toji” deb ataladi va ular o‘zlarini qiynagan ikki payg‘ambar — Muso va Ilyosni o‘ldi deb o‘ylaganlarida xursand bo‘ladilar. Ular shu qadar xursand edilarki, bir-birlariga sovg‘alar yubordilar.

Va ularning jasadlari buyuk shaharning ko‘chasida yotadi; bu shahar ruhiy ma’noda Sado‘m va Misr deb ataladi; Rabbimiz ham o‘sha yerda xochga mixlangan edi. Va xalqlardan, qabilalardan, tillardan va millatlardan bo‘lganlar ularning jasadlarini uch yarim kun davomida ko‘radilar va ularning jasadlarini qabrga qo‘yilishiga yo‘l qo‘ymaydilar. Yer yuzida yashovchilar esa ular ustidan quvonadilar, shodlik qiladilar va bir-birlariga hadyalar yuboradilar; chunki bu ikki payg‘ambar yer yuzida yashovchilarni azoblagan edilar. Vahiy 11:8–10.

Mag‘rurlar 2020-yil 18-iyuldan 2023-yilgacha mamnun bo‘ladilar. 2020-yil 18-iyulda xabar “Rabbiiy”ga qarshi “qattiq” edi. 2020-yil 18-iyulda biz Xudoga va Uning Kalomiga naqadar dahshatli tarzda qarshi gapirganimizni anglamadik. Hafsalamiz pir bo‘lib, biz “Xudoga xizmat qilish behudadir; Uning amrini tutganimizdan va lashkarlar Rabbiysi huzurida g‘amgin yurishimizdan nima foyda bor?” degan nolada ifodalanganidek, kutish vaqtiga kirdik. Bu Yeremiyoning nolasi bilan paralleldir; u birinchi hafsalasi pir bo‘lishni tasvirlaganida shunday qiladi.

Men masxarachilarning yig'inida o'tirmadim, na quvondim; Sening qo'ling tufayli yolg'iz o'tirdim, chunki Sen meni g'azab bilan to'ldirding. Nega mening og'rig'im to'xtovsiz, yaram esa tuzalmas, shifo topishni rad etuvchi? Sen men uchun butunlay yolg'onchidek, qurib qoladigan suvlardek bo'lasanmi? Yeremiyo 15:17, 18.

So'zlarimiz 2020-yil 18-iyul haqidagi bashorat bilan qattiq bo'lgan edi, va biz o'sha paytda qanchalik og'ir isyon qilganimizni bilmas edik. Hafsalasi pir bo'lish paytida kechikish vaqti boshlangan edi; bu orada bir toifa motam tutar, boshqa toifa esa quvonar edi. Ana shu kontekstda Malaki shunday deydi:

Shunda Egamizdan qo'rqanlar bir-biri bilan tez-tez so'zlashdilar; va Egamiz quloq solib, buni eshitdi; Egamizdan qo'rqanlar va Uning nomi haqida mulohaza qilganlar uchun Uning huzurida bir yodgorlik kitobi yozildi. Va Sarvari Olam deydi: Men O'z gavharlarimni yig'adigan o'sha kunda ular Meniki bo'ladilar; va men ularga, o'ziga xizmat qiladigan o'g'lini ayamaydigan odamday, rahm-shafqat ko'rsataman.

Shunda sizlar qaytib kelasizlar va solih bilan fosiq o'rtasidagi, Xudoga xizmat qiluvchi bilan Unga xizmat qilmaydigan o'rtasidagi farqni ajrata olasizlar. Malaki 3:16–18.

2024-yilda Egamizdan qo'rqish sifatida ifodalangan asosiy sinov yetib keldi. O'sha sinovda ikki toifa namoyon bo'ldi, va bu ikki toifani tashkil etgan guruh uch yarim kun davomida muntazam zoom uchrashuvlarida tez-tez bir-biri bilan so'zlashib turdi. Egamiz ularning suhbatlariga quloq soldi. Egamizdan qo'rqan toifa Uning nomi haqida mushohada qildi; Palmoni, Yahudo qabilasining Arsloni, Alfa va Omega, Haqiqat, Kalom, Ajoyib Tilshunos, burchak va cho'qqi toshi, Qo'zi, Samoviy Oliy Ruhoniy, Ma'bad, Qoya. O'sha kitobga kirganlar ulug'vorlik shohligining bayrog'ini ifodalovchi toj ustidagi javohirlar bo'lishlari kerak. U o'sha javohirlarni yig'ganida, shunda ular qaytib keladilar va solih bilan yovuzni ajratib biladilar. U javohirlarni qutichaga tashlaganida, aynan o'shanda kim nodon va kim dono ekani ajratib bilinadi.

Malaki quyidagilarni qayd etadi:

Menga qaytinglar, shunda Men ham sizlarga qaytaman,

Lekin sizlar dedingizlar: «Biz qaysi jihatda qaytaylik?»

Barcha ushrlarni omborxonaga olib kelinglar, toki Mening uyimda oziq-ovqat bo'lsin; va shu bilan Meni sinab ko'ringlar, deydi Sarvari Olam, agar Men sizlar uchun osmon derazalarini ochib, sizlarga sig'dirib bo'lmaydigan darajada baraka yog'dirmasam.

Ombor — sandiqcha, ushrlar esa dono qizlardir. Ombor — haqiqatning yangi bir qolipiga joylashtirilgan Xudoning Kalomidir. O'sha sandiqchaga tashlanadigan javohirlar esa Yarim Tun Nidosi xabari bilan bog'liq haqiqatlardir. Ushrlar, Nehemiyoning poklashida ko'rsatilganidek, ma'baddagi muayyan bir xonada saqlangan. Sandiqcha va ombor, yoki Butrusning ruhiy uyi, Xudoning ma'badini ifodalaydi, javohirlar esa Taoloning maxfiy maskanida Ilohiyat bilan birlashtirilgan insoniy ma'badlarni ifodalaydi. Insoniy xabarchilarni Ilohiy xabardan ajratib bo'lmaydi. Javohirlar ham Xudoning xabarchilaridir, ham ular e'lon qiladigan xabarning o'zidir. Ilhom ko'pincha xabar bilan xabarchini bir butun holda ko'rsatadi.

“Xudo bu davrda O‘z jamoatini, qadimgi Isroilni chaqirganidek, yer yuzida nur bo‘lib turishga chaqirdi. U haqiqatning qudratli yoruvchi qilichi bilan, birinchi, ikkinchi va uchinchi farishtalarning xabarlarini orqali, ularni jamoatlardan va dunyodan ajratib, O‘ziga muqaddas yaqinlikka olib kirdi. U ularni O‘z qonunining omonatchilari qildi va shu vaqt uchun bashoratning buyuk haqiqatlarini ularga ishonib topshirdi. Qadimgi Isroilga topshirilgan muqaddas kalomlar kabi, bular ham dunyoga yetkazilishi lozim bo‘lgan muqaddas omonatdir. Vahiy 14 dagi uch farishta Xudoning xabarlaridan chiqqan nurni qabul qiladigan va butun yer yuzi bo‘ylab ogohlantirishni jar solish uchun Uning vakillari sifatida oldinga chiqadigan xalqni ifodalaydi. Masih O‘z izdoshlariga shunday deydi: ‘Sizlar dunyoning nurisizlar.’ Isoni qabul qilgan har bir jon uchun Golgota xochi shunday deydi: ‘Jonning qadriga boqing: “Butun dunyo bo‘ylab borib, Injilni har bir maxluqqa va‘z qiling.”’ Hech narsaga bu ishga to‘sqinlik qilishiga yo‘l qo‘yilmasligi kerak. Bu vaqt uchun eng muhim ishdir; u abadiyat qadar keng qamrovli bo‘lishi kerak. Iso inson jonlari uchun Ularning qutqarilishi yo‘lida qilgan qurbonligi orqali namoyon etgan sevgi Uning barcha izdoshlarini harakatga keltiradi.” Testimonies, volume 5, 455.

Keyingi maqolada biz ushbu tushunchalarni o‘zaro bog‘lashni boshlaymiz.

“Hayotimning so‘nggi ellik yili davomida tajriba orttirish uchun bebaho imkoniyatlarga ega bo‘ldim. Men birinchi, ikkinchi va uchinchi farishtalarning xabarlarida tajribaga ega bo‘ldim. Farishtalar osmonning o‘rtasida uchib borayotgan, dunyoga ogohlantirish xabarini e‘lon qilayotgan va bu yer tarixining so‘nggi kunlarida yashayotgan xalq ustiga bevosita taalluqli bo‘lgan xabarga ega sifatida tasvirlangan. Hech kim bu farishtalarning ovozi eshitmaydi, chunki ular osmon koinoti bilan hamohang holda ishlayotgan Xudoning xalqini ifodalovchi ramzdir. Xudoning Ruhi bilan yoritilgan va haqiqat orqali muqaddas qilingan erkaklar va ayollar bu uch xabarni o‘z tartibi bilan e‘lon qiladilar.

“Men ushbu tantanavor ishda o‘z vazifamni bajardim. Mening deyarli butun masihiylik tajribam u bilan chambarchas bog‘lanib ketgan. Hozir hayot bo‘lganlar orasida meniki bilan o‘xshash tajribaga ega bo‘lganlar bor. Ular shu zamon uchun ochilib borayotgan haqiqatni tan oldilar; ular buyuk Yo‘lboshchi, Egamiz lashkarining Sardariga hamqadam bo‘lib bordilar.

“Xabarlarining e‘lon qilinishida bashoratning har bir tafsiloti amalga oshdi. Bu xabarlarni e‘lon qilishda qatnashish imtiyoziga ega bo‘lganlar o‘zlari uchun nihoyatda qimmatli bo‘lgan bir tajribani orttirdilar; va endi, biz bu oxirgi kunlarning xatarlari orasida bo‘lganimizda, har tomondan: ‘Mana Masih’, ‘Mana haqiqat’, degan ovozlari eshitilgan ekan; ko‘plarning yuki esa bizni jamoatlardan va dunyodan ajratib, dunyoda alohida bir xalq sifatida turishga yetaklagan e‘tiqodimizning poydevorini beqaror qilish bo‘lar ekan, Yuhanno kabi bizning guvohligimiz shunday bo‘ladi:”

“Azaldan bor bo‘lgan, biz eshitgan, ko‘zlarimiz bilan ko‘rgan, diqqat bilan kuzatgan va qo‘llarimiz ushlagan Hayot Kalomi haqida; ... biz ko‘rgan va eshitgan narsani sizlarga ham e‘lon qilamiz, toki sizlar ham biz bilan hamjihatlikka ega bo‘linglar.”

“Men ko‘rgan narsalarimga, eshitgan narsalarimga, va Hayot Kalomi haqida qo‘llarim bilan ushlagan narsalarimga guvohlik beraman. Va bu guvohlik Ota va O‘g‘ildan ekanini men

bilaman. Biz ko‘rdik va shunga ham guvohlik beramizki, Muqaddas Ruhning qudrati haqiqatning taqdim etilishiga hamroh bo‘lgan, qalam va ovoz orqali ogohlantirgan, hamda xabarlarini o‘z tartibida bergan. Bu ishni inkor etish Muqaddas Ruhni inkor etish bo‘lur edi va bizni imondan chekinib, aldamchi ruhlarga quloq tutganlar safiga qo‘shib qo‘yar edi.”

“Dushman o‘tmishdagi xabarlarda mujassam bo‘lgan, bizni abadiy haqiqatning yuksak poydevori ustiga qo‘ygan hamda ishni qaror toptirib, unga xususiyat baxsh etgan imonimizning ustunlariga bo‘lgan imonlilarning ishonchini ildizi bilan sug‘urib tashlash uchun hamma narsani ishga soladi. Isroilning Egasi bo‘lgan Xudo O‘z xalqiga yo‘l boshlab keldi va ularga samoviy manbadan kelib chiqqan haqiqatni ochib berdi. Uning ovozi eshitilgan va hanuz eshitilmoqda, shunday deb: Kuchdan kuchga, inoyatdan inoyatga, ulug‘vorlikdan ulug‘vorlikka qarab olg‘a yuring. Ish mustahkamlanib, kengayib bormoqda, chunki Isroilning Egasi bo‘lgan Xudo O‘z xalqining himoyasidir.”

“Go‘yo barmoq uchlari bilan haqiqatni faqat nazariy jihatdan ushlab turgan, uning tamoyillarini qalbning ichki muqaddas maskaniga olib kirmagan, balki hayotiy haqiqatni tashqi hovlida saqlab kelgan kishilar bu xalqni bugungi holiga keltirgan hamda ularni dunyoda jiddiy, qat‘iy, missionerlik ruhidagi xodimlar qilib qaror toptirgan o‘tmish tarixida hech qanday muqaddas narsani ko‘rmaydilar.

“Bu zamon uchun haqiqat qimmatlidir, biroq qalblari Qoya bo‘lgan Iso Masih ustiga yiqilish orqali sindirilmaganlar, haqiqat nima ekanini na ko‘radilar, na anglaydilar. Ular o‘z tasavvurlariga yoqadigan narsani qabul qiladilar va qo‘yilgan poydevordan boshqa bir poydevor yasashga kirishadilar. Ular o‘zlarining manmanligi va o‘z qadr-qimmatini xushomad qiladilar, go‘yo imonimizning ustunlarini olib tashlashga va ularning o‘rniga o‘zlari o‘ylab topgan ustunlarni qo‘yishga qodirmiz, deb o‘ylaydilar.”

“Bu vaqt davom etar ekan, shu tarzda davom etadi. Muqaddas Kitobni yaqindan o‘rgangan har bir kishi yer tarixining yakuniy manzaralarida yashayotganlarning tantanali holatini ko‘radi va anglaydi. Ular o‘zlarining nochorligi va zaifligini his etadilar hamda xudojo‘ylikning faqat tashqi shakliga emas, balki Xudo bilan hayotiy bog‘lanishga ega bo‘lishni o‘zlarining birinchi vazifasi qiladilar. Masih ichlarida shakllanib, ulug‘vorlik umidi bo‘lmagunicha, ular osoyishta bo‘lishga jur‘at etmaydilar. Nafs o‘ladi; mag‘rurlik qalbdan quvib chiqariladi, va ular Masihning muloyimligi hamda yuvoshligiga ega bo‘ladilar.” Notebook Leaflets, 60, 61.